

најаве о спрежности за повратак у земљу. Нихова је дужност да лица, која буду дали такве изјаве, надвоје у посебна сабиралишта, одакле ће им се омогућити што бржи повратак.

Члан 5

Губитак држављанства према чл. 1 овог закона као и повратак у земљу не спречава подизање оптужбе против наведених лица за друге злочине против отаџбине, укључујући су их починили.

Члан 6

Министар унутрашњих послова ФНРЈ извршиће овај закон у складу са Министром народне одбране ФНРЈ и Министром правосуђа ФНРЈ.

Члан 7

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије.

У.бр. 559

23 октобра 1946 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перушић, с. р.

Преподаник,
др Миле Рабар, с. р.

603.

У К А З

На основу члана 24 тач. 6 и члана 136 Устава Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о потврди и изменама Закона о заштити народних добара и њиховом управљању од 24 маја 1945 године, који су на основу савлашћења из члана 136 Устава донели законодавни одбори Савезног већа и Већа народа Народне скупштине ФНРЈ, а који гласе:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ И ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ
НАРОДНИХ ДОБАРА И ЊИХОВОМ УПРАВЉАЊУ

Закон о заштити народних добара и њиховом управљању од 24 маја 1945 године потврђује се са изменама и допунама наведеним у овом закону, тако да његов извођачки и пречишћени текст гласи:

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ОМЕТНАРОДНЕ ИМОВИНЕ И ИМЕНИНЕ
НАД УПРАВОМ ДРЖАВЕ

Члан 1

Под заштитом овог закона стоји сва имовина која по чл. 1 Закона о прелазу у државну својину непријатељске имовине и о секвестрацији над имовином отсушних лица прелази у својину државе, као и сва остала општенародна имовина и именине над управом државе.

Члан 2

Све промене у својини добара наведених у чл. 1 овог закона, сва оптерећења и задужења поменуте имовине учинена после преласка у државну својину, као и све промене у положају ових добара обављене путем правних послова, који су по чл. 7 Закона о прелазу у државну својину непријатељске имовине и о секвестрацији над имовином отсушних лица ништавни, немају правног дејства према држави. Надлежни органи овлашћени су да поменути имовину, мету у свако доба одузму од њених држалаца и поступити са њом као са општенародном имовином.

Члан 3

Лице које је постављено да управља или рукује имовином из чл. 1 овог закона или да је чува дужно је да то чини као добар и савестан приредник.

Дужности лица које управља таквом имовином карактеришу следеће:

- 1) предузимање свих потребних мера за такву заштити имовине која му је поверена, да њено обезбеђење, чување и рационално искоришћавање;
- 2) савесно и благовремено извршавање наређења, упутстава и производних задатака доданих од надлежних органа;
- 3) тачно обавештавање о пословима и производним могућностима поверене му имовине, а то у рокума које буде прописао надлежни орган;
- 4) брижљив надзор над уредним вођењем производног књиговодства у предузећима и над исправним материјалним руковањем имовином;
- 5) стављање предлога за што рационалније искоришћавање приватне имовине.

Члан 4

Лице коме је поверено управљање, руковање или чување имовине из чл. 1 овог закона одговорно је за савесно и прилично извршавање свих прописа, наредба и упутстава које издају надлежни државни органи, као и за све злочинерне радње или недовољну брижљивост у погледу чувања односно искоришћавања те имовине.

Забрањено је лицу које управља или рукује имовином стављеном под заштиту овог закона или је чува:

- а) свако располагање том имовином ма у ком облику, изuzeв ако је за то овлашћено неким законском пропису или ако овлашћење потиче од надлежног органа;
- б) одавање пословних тајни повереног му предузећа, давање података производним лицима о стању послова или унутрашњим приликама у предузећу.

Члан 5

Лица која до 24 јуна 1945 године нису надлежним органима поднела пријаву имовине која по чл. 1 Закона о прелазу у државну својину непријатељске имовине и о секвестрацији над имовином отсушних лица прелази у државну својину, казниће се:

- а) повчаном казном до половине вредности непријављене имовине;
- б) принудним радом без лишења слободе.

Члан 6

Ако лице коме је поверена управа, руковање или чување имовине из чл. 1 овог закона, или које је као радник или намештеник запослено на таквој имовини, изврши са њом несавесно и лошеправно или се њом државно посматра, тако да њеним коришћењем, штету или се означи њена производна способност,

или тако да рад на тој имовини не одговара по-
спашавању природном плану, казниће се лишењем
слободе од шест месеци до три године.

Ако је починилац дела, учинилац ће се
казнити лишењем слободе.

Члан 7

Лице коме је поверена управа, руковање или
држање имовине из чл. 1 овог закона казниће се ли-
шењем слободе са принудним радом од две године
до шест година ако:

- а) учини крађу или утају поверене му имовине
или делова имовине;
- б) поједине предмете поверене му имовине по-
штава или продаје у своју или туђу корист;
- в) неовлашћено користи или омогући другом да
се неовлашћено користи таквом имовином;
- г) повремену му имовину раскома или дозвољава
њено раскомавање или крађу од стране трећих лица;
- д) злоупотреби свој положај да би присвојио
поверену му имовину;
- е) ода пословну тајну повереног му предузећа.

У случају кад је штета претварања материјалним
делом из претходног става мале, учинилац ће се ка-
знити лишењем слободе с принудним радом до две
године.

Члан 8

Свако друго лице, осим оног коме је поверена
управа, руковање или држање имовине из чл. 1 овог
закона, које учини крађу или утају имовине или
ову неовлашћено лично користи или даје другом
на употребу, казниће се лишењем слободе до три
године, а у тежим случајевима лишењем слободе са
принудним радом до две године.

Лице које неовлашћено узме под своју управу
имовину која није да прече у својој држави
одговорно под њену управу казниће се лишењем сло-
боде од једног до дванаест месеци. У случају да од
таквог поступка настане већа штета за наредну при-
реду или да поступак доведе до растања имовине,
учинилац ће се казнити лишењем слободе с принуд-
ним радом од једне године до пет година.

Члан 9

Службеник који пропусти да изврши попис имо-
вине из чл. 1 овог закона, каже је био дужан да то
учини, или изврши попис противно пословођеним про-
писима о руковању таквом имовином, казниће се
лишењем слободе од шест месеци до две године.

Ако је дело извршено у поврату или се њиме
проузрокује штета, учинилац ће се казнити лишењем
слободе са принудним радом од једне године до
три године.

Ако службеник учини дело из ст. 1 овог члана
у циљу да себи или другом прибави имовинску ко-
рист, казниће се по чл. 7 овог закона.

Члан 10

Службеник који тражи или прими мито да би
неки ствар, ствар, намењену или друго које плази у
намени у из чл. 1 овог закона уступи на коришћење
или у својој држави, казниће се лишењем сло-
боде са принудним радом од две до шест година.
Испити казном казниће се и лице које је дало или
позвало мито службенику, или и лице које мито
имовину прени на коришћење или у својој.

Члан 11

Службеник који не води прописане књиге, а ду-
жан је да их води, или их неуредно води, казниће
се лишењем слободе до две године.

Ако службеник књиге не води или их неуредно
или лажно води у циљу да прикрије своју или туђу
недопуштено радњу на имовини која стоји под за-
штитом овога закона или да избегне своју одговор-
ност за штету претварању таквој имовини, казниће
се лишењем слободе са принудним радом од две
године до шест година.

Члан 12

За дела предвиђена у члану 7 и 8 овог закона
може се у нарочито тешким случајевима изрећи
смртна казна, ако је учинилац дела поступио са
нарочитом безобзиривошћу против народних интереса
или им је нанео велику штету у намери ометања на-
редне привредне.

Члан 13

Поред казни предвиђених у чл. 5 до 12 овог за-
кона, може суд изрећи и казну дисциплинарску или пот-
пуно класификације имовине, губитка државне службе
и друге спаредне казне према Закону о државној
казни.

Члан 14

По одредбама овог закона казниће се и лица
која другог потстреквају или му помажу да изврши
дело кажњиво по овом закону.

Члан 15

За суђење по делима из овога закона надлежни
су срески судови. Ако се у поступку пред среским
судом показује да је дело кажњиво по овом закону,
може суд изрећи смртну казну, срески суд ће престигнути
поступак и одлучити доставити надлежном окру-
жном суду.

Сви органи који дођу до сазнања о постојању
дела из овог закона дужни су поднети пријаву над-
лежном јавном тужиоцу.

Поступак по делима из овог закона је хитан.

Члан 16

Против пресуда донетих у првом степену може
се поднети жалба вишем суду у року од 3 дана
од дана доставе пресуде.

Одлука вишег суда је коначна.

Члан 17

У случајевима кад је у питању дело за које би
се могла изрећи смртна казна, наредиће се обавешто
истражни притвор окривљенога, а у осталим случа-
јевима притвор ће се наредити ако постоји опасност
бегства или ометања истраге утицањем на сведоке,
или опасност ометања дела, или ако је дело у
поврату.

Члан 18

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објав-
љивању у „Службеним листу Федеративне Народне
Републике Југославије“.

У бр. 560
23 октобра 1946 године
Београд

Председник Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перунички, с. р.

Председник,
др Иван Рибар, с. р.